

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

BE Contemporary müzisyen ve görsel sanatçı Oğuz Büyükberber'in PROCESSING adlı ilk kişisel sergisini 22 Ocak – 2 Mart 2021 tarihleri arasında ağırlayacak.

Jestler, katmanlar, hız, yoğunluk, doku, biçim ve renk görsel sanatlara oldukları kadar müziğe de aittirler". BE Contemporary Çağdaş Sanat Galerisi Amsterdam'da yaşayan ve görsel-işitsel çalışmaları Avrupa'da sergilenen Oğuz Büyükberber'in PROCESSING isimli ilk kişisel sergisine 22 Ocak'tan itibaren ev sahipliği yapıyor. PROCESSING müzik ve görsel çalışmalarını bir arada yürütmüş, Oğuz Büyükberber'in soyut dışavurumcu dijital resim ve görsel-işitsel video çalışmalarını izleyiciye sunuyor.

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

Oğuz Büyükberber'in görsellikle olan dramatik ilişkisi, sanatçının dünyaya gözleri sadece yüzde on oranında görerek gelmesiyle başlıyor. Buna rağmen çocukluğundan itibaren durmaksızın resim yapan Oğuz Büyükberber, ileriki dönemde Mimar Sinan Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun oluyor. Basklarnet müzisyenliğinde uluslararası bir kariyere sahip olan sanatçı, çalışmalarında görsel sanatlar ve müziği; görsel-işitsel sanat, dijital resim, video sanatı, grafik notasyon, el çizim animasyon pratikleri dâhilinde bir araya getiriyor.

Sergide yer alan PROCESSING adlı seri, Oğuz Büyükberber'in 2020 senesinde geçirdiği riskli bir göz ameliyatı sonrası ürettiği ve bu travmatik deneyimi içsel olarak 'iyileşme sürecinde' ürettiği dijital resimlerden oluşuyor. Müzik veya resmin aynı sanat özünden beslendiği ve teknik üzerinden farklı formlarda beden bulsa da aslında aynı kaynaktan kök aldığı fikrinden yola çıkan Büyükberber disiplinlerarası bir pratik benimsiyor. Soyut dışavurumcu üsluptaki dijital resimlerinde çok katmanlı, spontane, akışkan ve dinamik unsurlar öne çıkıyor. Bu yapısal nitelikleriyle dijital resimler müzikle çağrışımında bulunuyor.

Sergide resimlere eşlik eden video seçkisi ise, Büyükberber'in ses ve video sanatını birleştirdiği, modüler sentezleyici ve video manipülasyonu ile bu iyileşme sürecini işitsel ve görsel olarak işlediği parçaları bir araya getiriyor. PROCESSING sergisi, bireysel bir iyileşmeden yola çıkarak, pandeminin iz bıraktığı 2020 senesinin ardından ihtiyaç duyulan bir iyileşme sürecini deneyimlemeye de imkan sağlıyor.

PROCESSING BE Contemporary'nin hem Urla'daki fiziksel mekânında hem de web sitesinden çevrimiçi olarak 2 Mart 2021'e kadar ziyaretçilere açık olacak.

BIO

Oğuz Büyükberber (d. 1970, Kayseri, Türkiye), 2001'den bu yana Amsterdam'da yaşıyor ve çalışıyor. Sadece yüzde on görüşe sahip olarak dünyaya gelmesine rağmen, çocukluk ve gençlik döneminde yaptığı resimler birçok ödül aldı; WWF World Wildlife Fund Painting Competition, Honorary Mention (1976); Çocuk '80, Ulusal Resim Yarışması, birincilik ödülü, Türkiye (1980); Ulusal Havacılık Çizim Yarışması, mansiyon ödülü (1982). Büyükberber 1987 yılında birincilikle girdiği Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü'nden 1994'te mezun oldu. 2001'de Hollanda'ya taşınan Büyükberber, 2005'te Conservatory of Amsterdam'da lisans, 2007'de aynı okulda yüksek lisans eğitimini tamamladı. Müzik alanındaki çalışmalarının aldığı ödüller arasında; Jazz Dergisi okuyucuları oylaması en iyi enstrümentalist (1996, 1997, 1998, 2000); Dutch Jazz Competition, Finalist, Hollanda; New York City Jazz Record Magazine, mansiyon ödülü (2012) bulunmaktadır. Aldığı komisyonlar arasında; STEIM, Studio for Electro-Instrumental Music, Amsterdam, Hollanda; Karnatic Lab Festival, Amsterdam, Hollanda; Dresdner Sinfoniker, Dresden, Almanya; David Kweksilber Big Band, Hollanda; Spreehalle Berlin, Almanya bulunmaktadır. Müzik kariyerinde devam ederken yaklaşık elliden fazla albüm kapağı, birçok poster ve illüstrasyon tasarlamıştır. Görsel sanat alanındaki çalışmaları; Van Gogh Museum, Amsterdam, Hollanda;

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

Muziekgebouw Amsterdam, Hollanda; STEIM, Amsterdam, Hollanda; University of Mexico, Meksika; Brigham Young University, Provo, Utah, ABD; University of Chicago, ABD; Zurich Academy of Fine Arts, Switzerland; Bimhuis Amsterdam, Hollanda yer almaktadır.

PROCESSING sanatçının soyut dışavurumcu dijital tablolarını içeren ilk kişisel sergisi. Sanatçının dijital tablolarında olduğu gibi, müzikteki ustalığının güçlü duygular yaratarak görsellere yansması nadir bir deneyim. Kendisi belki de görmesiyle ilgili özel durumu nedeniyle resim yapma, dışavurum ve kompozisyonlar yaratma konusunda tutkulu bir sanatçı. Çalışmalarında, ilk bakıştaki resmin durağan görüntüsünün ardında bir süre sonra notalar öne çıkıyor. Bir orkestra gibi duygular, renk, çizgi ve formlar birleşerek, etkileyici görsel bir kompozisyona dönüşüyor. Eserleri görüldüğünde ilk akla gelen ressamlardan biri Wassily Kandinsky. Oğuz Büyükberber'i kendi cümleleriyle daha yakından tanımak için çalışmaları ve yaratıcı süreçleri hakkındaki söyleşimizi okuyabilirsiniz.

Resimle ilişkinizin nasıl başladığını bize anlatmak ister misiniz?

Ne zaman resim yapmaya başladığım hakkında herhangi bir anım bile yok. Muhtemelen bu çoğu kişi için doğrudur ama ben sonuçta çoğu çocuğun yaptığından daha fazla resim yapmaya başladım. Çocukluğumda daha fazla uğraştığım hiçbir şey yoktu çünkü diğer çocukların oynadığı çoğu oyunu oynayamıyordum. Doğuştan görme bozukluğum vardı, böylece ben de bütün gün resim yapıyordum, her gün, bazen aralıksız sekiz saat.

Derinlik algısı olmaksızın toplam %10 kadar görme yeteneğim vardı. Yıllar sonra büyüdüğümde ve geriye dönüp baktığımda, resim yapmanın dünyada her şeyin nasıl olduğunu görmeyi ve anlamayı öğrenmem için öncelikli aracım olarak işlev gördüğünü fark ettim. Annem evde ve manavda her şeye dokunmama izin veriyordu. Anlamadan her şeyi kafamda eşleştirişiyordum. Bir mühendis olarak babam da daha 6 yaşındayken bana perspektif çizimini öğretmişti. Sekiz yaşına geldiğimde, nasıl gerçekçi resimler yaptığımı doktorlar izah edemiyordu.

Yurtdışında ve yurtiçinde çeşitli ödüller kazandım, resimlerim dünyayı dolaşan sergilere katıldı ve 1987 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne en yüksek puanla kabul edildim. Yani ressam olmamda beni etkileyen sınırlı görme yeteneğim oldu.

Başarılı bir klarnetçi ve besteci olduktan sonra, yeniden görsel sanatlara nasıl başladınız?

Görsel sanatım üzerine çalışmaktan hiç vazgeçemedim. Güzel sanatlar okulu çalışmalarım sırasında müzik benim için çok daha öncelikli bir ifade aracı oldu. Bunun iki şeyle ilgisi var: Ne yapmak istediğimi "seçme" arzum (mesela resim yaparken seçtiğim değil doğal olarak her zaman yaptığım bir şey gibi hissettim) ve ikincisi de benim çok yönlü yaklaşımımla anlamak için resim hocalarımla sınırlamaları.

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

Becerilerimi ve üretkenliğimi takdir etmelerine karşı, onların bir sonraki versiyonu olmayacağını görmekten dolayı hayal kırıklığına uğramışlardı. Çok çaba gösterdiler, ben de öyle. Her şeye rağmen diploma almaya hak kazandım ve resmim üzerinde çalışmaya asla ara vermeksizin profesyonel bir müzisyen olmak için hayatıma devam ettim.

2000’li yılların başında, Amsterdam’da konservatuar eğitimimden sonra, uluslararası modern müzik sahnesindeki yerim hakkında güven duymaya başlamıştım ve görsel sanatımı kompozisyonlarım ve performanslarımla birleştirmek için cesaretlenmişim. Grafik notasyon, canlı video, el çizimi animasyon ve daha birçok şey yapmam için sayısız komisyon aldım.

Görsel sanat ve müzik arasındaki benzerlik ve zıtlıkları nasıl yorumluyorsunuz?

Daha gençken, konu zaman kavramıyla müzik ve görsel sanatın nasıl ilişkili olduğuna geldiğinde kesin ayrılıklarını çok güçlü savunurdum.

Şimdi sınırlar bana çok bulanık görünüyor. Jestler, katmanlar, hız, yoğunluk, doku, biçim ve renk görsel sanatlara oldukları kadar müziğe de aittirler. Hem görsel sanatta hem de müzikte formal eğitim almış biri olarak, bu iki farklı görünen disiplinde paralellikler görüyorum.

Kariyeriniz nasıl gelişti ve zaman içinde çalışmalarınız nasıl değişti?

80’lerin sonu ve 90’ların başında, ağırlıklı olarak geleneksel hava fırçası kullanarak fotogerçekçi ve sürrealist illüstrasyonları takıntı haline getirmiştım (photoshop’ta kullanılan hava fırçası aracı değil; o zamanlar bunlar yoktu bile!). Büyüdükçe ve bilgisayar teknolojisi illüstrasyon sanatında egemen oldukça, ben de çizim ve resme döndüm ve çalışmalarım gittikçe daha soyut oldu.

Müzik çalışmanın kesinlikle görsel çalışmalarımı nasıl geliştirdiğim konusu üzerinde etkisi oldu. Dil ve okunurluk hakkında farklı sorular sormaya başladım, yan yana koyma ve derinlik anlayışını araştırıp keşfetmeye başladım. Sanatımla eskisinden daha fazla kişisel bağlantım olduğunu hissetmeye başladım. Son on yılda görme yeteneğim daha da kötüye gitti. Bu, önceleri beni depresyona ve üzüntüye itti, ancak kısa sürede sanatımın nasıl görünmesi konusunda önyargılarımdan kurtuldum. Eğer eskisi gibi görmüyorsam neden aynı resmi yapmaya çabalamak zorunda olmalıyım? Dediğim gibi, doğuştan itibaren zaten görme yeteneğim yeterince kötüydü ve 40 yaşına kadar bu aşırı detaylı resimleri yapabilmek, kağıda, tuvale veya her neyin üzerinde çalışıyorsam ona daha çok yaklaşmak için bedenime eziyet etmem gerekiyordu. Gördüğümü birazcık daha keskin görebilmek için ileri seviyedeki nistagmusumu (gözün odak noktasında sabit kalmasının aşırı zor hatta imkansız olduğu bir göz durumu) dengelemek için başımı yana çevirmem gerekiyordu. Hepsi egoma iyi geliyordu çünkü her zaman “Normal görme yeteneği olanların göremediği detayları görüyorsun!” deniyordu. Ama bu, boyun ameliyatı olacak kadar bedenimin zarar görmesine mal oldu.

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

Son birkaç yıldır daha büyük hareket ve mimikleri ve onların ritimlerini resimlerim için ana malzeme olarak inceliyorum. Dijital alanda çalışma konusunda kendimle barış sağladıktan sonra, bana daha önce sahip olmadığım kadar özgürlük sağlayan büyütme gibi erişilebilirlik araçları kullanmaya başladım. Şu anki çalışmalarımın daha gençken yaptıklarımın ters yansımaları olduğunu hissediyorum. Yani “benim de görebileceğim dünyayı göster” yerine “dünyayı nasıl gördüğümü paylaşmayı” keşfediyorum.

Canlı performanslarınızda arka planda kendi dijital sanatınızı yapma ve kullanma fikri nasıl doğdu?

Bunu hiç arka plan olarak düşünmemiştim. Sorunuzun solistin izleyici perspektifinden algılanabileceği ön planda durduğu bir müzik performansının doğası gereği olduğunu anlıyorum. Aynı çalışmayı kendimi sanatçı olarak göstermeden yapmayı deneyimledim ve aynı soruyla farklı şekilde karşılaştım: “Görsel sanatınızın arka planında kendi müziğinizi yapma ve kullanma fikrine nasıl ulaştınız?”

Görsel-işitsel bir eser için yaratıcı sürecim her zaman paralel bir iş akışı oldu ve dolayısıyla sonucu birinin baskın olduğu şekilde duymuyorum, görmüyorum. Sonuç daha çok aynı soruyu farklı ortamlarda çözmek oluyor.

Benim işitsel-görsel çalışma deneyimimin çok katmanlı bir dijital tabloya bakar gibi olmasını hedefliyorum. Katmanlarından herhangi birinin soyut önemi akışkandır. Birinin bakışına karşı diğerinde bir fırça hareketi veya katmanının daha fazla ağırlığı veya önemi olduğunu düşünebilirsiniz.

Nelerden esinlenirsiniz? Sizi en çok etkileyenler kimler?

Kontrastlar ve ikilemler bana ilham verir. Her sanat disiplininde en temel ve eski kompozisyon biçimini oluşturan “Gerilim ve Rahatlama” arasındaki kontrast kadar, beni statik, gerilim-rahatlama ikilisine dayanmayan bir iş de heyecanlandırır. Bu ikincisi, kendi içinde hem rahatlama olmayışının gerilimini hem de yapım eksikliğinden kaynaklı bir gerilimsizliği taşıyan bir oluş haline referans verir. Hem müzikte hem de görsel sanatta yüksek kontrastlı estetik ve hızı sürekli değişen birbirine geçmiş hareketlerden etkileniyorum. İsimleri buraya sığdırmak zor, ama söylemem gerekirse; Max Ernst, Paul Klee, Mauricio Raul Kagel, Thelonious Monk...

Günlük çalışma şeklinizi bizimle paylaşır mısınız?

Stüdyomda raflar dolusu eskiz defterleri var. Her gün çiziyorum ve bunu yıllardır yapıyorum.

İstanbul’da bir sanatçı olmak ve Amsterdam’da bir sanatçı olmak nasıl bir şey?

Farklı nedenlerle bu yerlerin her ikisi ile de kişisel bir bağlantı hissediyorum. Aynı şey Amerika, Berlin, Viyana gibi dünyanın diğer yerleri için de geçerli. Çoğu bu yerlerdeki kişilerle bağlantı hissettiğimle ilgili. Gezerek, dünyayı görerek ve yerler, nesnelere ve insanlarla bağlantı kurarak geliyorum. Ama günün

BE Contemporary Art Gallery

<https://www.jazzdergisi.com/oguz-buyukberberin-processing-sergisi-22-ocak-2-mart-2021-tarihleri-arasinda-be-contemporary-art-galleryde/>
24/01/2021

sonunda, dış uyaranlar sadece insanın kendi iç sesine ve iç dünyasına dokunmasına yardımcı olan bir araç olurlar.

Türkiye ile bağınızı sanatınıza entegre ediyor musunuz?

Türkiye ile bağımı sanatıma kesin olarak entegre etmek için hiçbir zaman bir noktaya değinmeyi seçmedim. Ama bilinçli olarak da uzak durmak için bir çaba göstermedim.

Bununla birlikte, programsız, soyut, daha kişisel bir sanatsal ifadeyi seçmemin sebebi muhtemelen Türkiye geçmişimdir.

Sizce bir sanatçının toplumda rolü nedir?

Sorulmamış soruları sorma ve yanıtlanmamış sorulara yanıtlar önerme.

Gelecek projeleriniz hakkında bize biraz bilgi verebilir misiniz?

Eğer hazır hissedersen çocuklarla çalışmayı keşfetmek isterim. Bunun en önemli ve muhtemelen en zor olduğunu düşünüyorum. Henüz önümde somut planlar yok ama birçoğu tasarlanıyor.

